

## EN DAARNA... ZALIGHEID

---

**Lezen:** Openbaringen 7: 9-17

**Zingen:** 'k ben reizend naar die stad (nr 13)

Psalm 103 : 6 en 10.

Vandaag gaat de inleiding over schets 7, en daarna.... Zaligheid! Wat een groot iets is dat als je dat mag weten. Dat je zaligheid hebt mogen verkrijgen in je leven.

We lezen eerst een stuk uit de Bijbel, Openbaring 7: 9-17.

Dromen... dat doen we allemaal wel eens. Het gaat vaak over mooie dingen, zoals een gezin mogen krijgen, een goede baan, een vakantie enzovoort.

Maar, gaan onze dromen ook wel eens over dingen die belangrijker zijn dan al dit aardse, Over de toekomst, beschreven in Openbaring 7? Over het verlangen om te horen bij de grote schare die niemand tellen kan, uit alle natiën en geslachten, volken en talen, voor Wie God de Leidsman zal zijn tot levende fonteinen der wateren. Verlang je er ook naar dat God al je tranen afwist?

Wat mooi als je hierover mag dromen.

Dit kan alleen wanneer de Heere Jezus die toekomst heeft geopend.

Zolang je weet dat je zo'n toekomst (nog) niet mag hebben zal dit geen droom maar een nachtmerrie voor je zijn!

Het is van levensbelang dat jij en ik goed wakker worden.

Mag je geloven dat er ook verzoening is voor jouw zonden, door het bloed van het Lam?

Bunyan droomde ervan in de gevangenis. Hij schreef: *Ik wenste mijzelf temidden van die schare(beschreven in vers 9)*. Ook de negerslaven in Amerika,

die onder vreselijke omstandigheden leefden droomden een droom als in Openbaring 7.

Ze zongen: *Oh, when the saints go marchin'in (o wanneer de heiligen marcherend ingaan)*.

In de uitspraken en gezangen van al deze mensen klinkt een heimwee naar die toekomst. Wij moeten leren diezelfde heimwee te krijgen! Hierin kan het Bijbelgedeelte van vanavond ons wellicht helpen.

Het gedeelte dat we net lazen begint met "Na dezen zag ik"...

In de verzen 1 – 8 ziet Johannes de strijdende kerk op aarde die door de Heere bewaard word en bij de Heere bekend is. In dit gedeelte hoort Johannes een getal. (vers 4 : en ik hoorde het getal degenen die verzegeld waren 144.000 waren verzegeld uit alle geslachten der kinderen Israëls) In het gedeelte dat we net gelezen hebben (9- 17) ziet hij de triomferende kerk die de strijd te boven is. Hier heeft Johannes het over een schare die niemand tellen kan. Vers 9. *En na deze zag ik een grote schare die niemand tellen kon , uit alle natie en geslachten en volken en talen staande voor den troon en voor het Lam bekleed zijnde met lange witte klederen en palmtakken waren in hun handen.*

In tegenstelling tot het vorige gedeelte ziet Johannes nu zelf de personen om wie het gaat. Hij ziet een groep die uit zoveel mensen bestaat dat hun aantal niet te tellen is.

In zekere zin word hier de belofte die aan Abraham gegeven is herhaald. In Genesis 17 : 4 – 6 staat deze belofte. Er staat dat Abraham vader zal worden over vele volken. Deze volken zien we nu staan voor de Troon en voor het Lam. Over de mensen die Johannes in de hemel ziet worden twee dingen gezegd in dit vers. Ze dragen witte klederen en hebben palmtakken in hun handen. De witte klederen laten hun hemelse bestaan zien en daarbij de vergeving van zonde die deze mensen verkregen hebben. Ook hebben deze mensen palmtakken in hun handen. Deze takken

doen Johannes denken aan het hemels Loofhuttenfeest: het feest van Gods volk dat thuiskomt uit de woestijn. Wij vieren dit feest niet dit moet nog komen: het feest van de wederkomst.(?) Ook waren de palmtakken in de oudheid een overwinningsteken. Met deze takken word dus laten zien dat de grote schare overwinnaars geworden zijn. De schare roept met luide stem zodat hun woorden overal luid en duidelijk gehoord worden. Zij roept dat de Heere God door middel van de Heere Jezus Christus hen bevrijd heeft van zonde en oordeel. Het roepen waarmee onze vertalers dit vertaald hebben betekend in het grieks : schreeuwen, als gevolg van grote verwondering. Letterlijk staat er in vers 10: En zij riepen met grote stem: De zaligheid zij onze God die op den troon zit en het Lam.

Dat God op de troon zit geeft het gezag van God weer. De woorden 'en het Lam' staan niet zomaar in dit vers, ze geven weer dat Jezus Christus op hetzelfde niveau zit als de Heere God. Zie jij jezelf daar al staan? Daar met witte klederen van volmaaktheid en vergeving? En met palmtakken als teken van thuiskomst en overwinning? Is dat misschien je droom? Of nog niet? Verzet je , je nog omdat je dat wel zal willen maar je nog zoveel dromen hier op aard hebt die je eerst werkelijkheid wilt laten worden?

In vers 11 gaat de aandacht van Johannes uit naar drie andere groepen die zich in de hemel bevinden. 1. De engelen (hiermee bedoeld hij alle engelen, Dit zijn er nogal wat. Ook voor de engelen die Gods kinderen ondersteunden op aarde zit de taak er nu op) 2. De oudsten en 3. De vier levende wezens.

Ook deze prijzen en verheerlijken God en Christus. Zij sluiten zich aan bij de heerlijke lofprijzing van de grote schare. Dit zien we door het woord Amen. Met het Amen bevestigen zij wat door de schare gezegd werd. Daarna spreken ook zij een eigen lofprijzing uit. Ze doen dit met 7 kenmerken kijk maar mee in vers 12 : (Zeggende : Amen) De (1) Lof, en de (2) Heerlijkheid, en de (3) Wijsheid en de(4) Dankzegging en de (5) Eer en de (6) Kracht en de (7)Sterkte. ZIJ ONZE GOD IN ALLE EEUWIGHEID. Aan het einde zeggen de engelen, oudsten en de vier levende wezens weer AMEN ditmaal om ook hun eigen woorden te bevestigen en bekrachtigen.

Dan treed er in vers 13 een ouderling naar voren en vraagt Johannes of hij wel goed ziet wie er tot die schare behoren en waar zij vandaan komen. Natuurlijk kent hij het antwoord maar hij wil er de aandacht van Johannes en ons voor vragen.

Het gaat er in dit vers om wie de mensen zijn en waar ze vandaan komen. Wij die dit lezen kunnen ons middels dit antwoord afvragen: hoor ik erbij en klopt dit met mijn weg?

Wanneer Johannes antwoord moet geven zegt hij als het waren. Mijnheer u weet het maar ik niet. Johannes legt dus eigenlijk de vraag terug. De heer geeft hem dan een antwoord op de door hem zelf gestelde vraag: Het antwoord van deze heer proberen we uit te leggen.

Het blijkt dat deze mensen uit de wereld komen waar hen geweld en list bestreden hebben. Zij komen uit een strijdperk. We kunnen de vergelijking maken met soldaten die thuis komen. Strijdende zielen onder ons... Er komt een eind ook aan jouw strijd... Wat was je strijd? Kom je daarmee thuis of juist niet?

Deze strijdende mensen hebben hun kleding gewassen in het bloed van het Lam. Met deze woorden -wassen in het bloed van het Lam - wordt het wonder van de vergeving van zonden van mensen door het sterven van Jezus Christus uitgedrukt. Ook geeft het wassen iets weer van herhaling. De menigte mocht zich dus steeds opnieuw wassen in het bloed. Dat ontelbaar veel mensen op deze wijze verzoend worden met God maakt duidelijk hoe groot de kracht van het volbrachte werk van het Lam is. Ken jij iets van deze kracht? Mag je al ervaren hoe jouw kleding steeds opnieuw gewassen word in het bloed? Of is jou kleding nog nooit gewassen?

We hebben nu kunnen zien wie er behoren tot de grote scharen namelijk: Verzoende mensen die uit grote verdrukking komen. Met de verdrukking wordt hier bedoeld de strijd voorafgaande aan de wederkomst van Jezus. Het gaat hier dus om de gelovigen van de laatste dagen, die in de laatste strijd gestreden hebben.

Nu bevinden ze zich in de heerlijkheid bij God in de hemel. In vers 15 - 17 zien we enkele aspecten die zij nu mogen hebben.

Zij dienen hem daar dag en nacht. We weten allemaal dat er in de hemel geen onderscheid meer word gemaakt tussen dag en nacht. Het is dus symbolisch bedoeld. Er wordt hier eigenlijk

gezegd Ze dienen daar God onafgebroken – zonder te stoppen achter elkaar door. Met het dienen van God wordt hier bedoeld het lofprijzen, danken en verheerlijken van God. Waar dat gebeurt, staat er ook namelijk: in zijn tempel. In de Hemel is geen tempel meer ook dit is dus symbolisch bedoeld. Er wordt hier bedoeld op het altijd bij God wonen. Kort gezegd: Deze mensen wonen voor altijd bij God in alle volmaaktheid en loven en prijzen hem zonder ophouden.

Ook ontvangen de verlostes mensen de belofte dat de Heere God hen beschermend zal overdekken en gemeenschap met hen zal onderhouden. Wordt het al een beetje je droom... Voor eeuwig in de volmaaktheid zonder ophouden God te loven onder zijn beschermende handen?

In vers 16 zien we enkele dingen die NIET meer zullen zijn. Dit valt op omdat er in de andere verzen (15 en 17) wordt gesproken over wat er in de Hemel WEL is. Er wordt gesproken over Honger en dorst. Op welke manier hadden zij honger op welke manier hadden zij dorst? Vast en zeker allemaal op hun eigen manier. Eén ding is zeker. Ze hongerde en dorste naar de eeuwigheid.

Zij verlangde naar het eeuwige leven bij God de Vader.

Honger en dorst zal niet meer zijn.... Hongerige heeft hij genade gegeven...

Om weer terug te komen bij het begin: Waar droom jij van? Waar honger of dorst jij naar? Je vakantie? Je trouwdag? Je goede baan? ... Of mag er ook iets zijn van het Hongeren en dorsten naar de eeuwigheid? En waarom? Omdat je bang bent voor de verdoemenis? Om verlost te zijn van je strijd? Of Om God groot te maken om wie Hij voor je wil zijn ondanks wie jijzelf bent!? Nogmaals : Honger en dorst zal er niet meer zijn.

God zal alle menselijke behoeften en verlangens door zijn aanwezigheid vervullen.

*Er staat nog iets in het vers : De zon zal op hen niet vallen nog enige hitte.*

De brandende hitte van de zon was en is in het Midden-Oosten soms levensbedreigend: Maar ook dit soort gevaren zullen de gelovigen in de hemel niet meer bedreigen.

Ken jij ook iets van levensbedreigende gevaren?

Levensbedreigende gevaren in de vorm van angst? Pijn? Moeite? Kwelling? Ziekte?

Voortdurend getreiter? Je ziet het niet meer zitten... je hebt geen zin meer... levensbedreigend!

Of zijn jou levensbedreigende gevaren je vrienden? Je verlangens? Je films? Je activiteiten? Je opleiding? Nu is het niet direct een levensbedreiging wanneer je leuke vrienden hebt en leuke activiteiten doet. Ook is het gaan voor je opleiding in zekere zin heel goed en wordt ook van je gevraagd. De vraag is hier wordt het voor jou zo ontzettend belangrijk dat het een EEUWIG LEVENSGEVAAR wordt omdat je geen tijd en zin meer hebt in het zoeken naar God.

Of zijn jou levensbedreigende gevaren het opkomen voor Gods woord? Het verdedigen van zijn naam? Raak je, je reputatie kwijt? Schelden ze je uit? Dan is jou levensgevaar maar tijdelijk het geeft eeuwig levensbehoud! Zoals de hitte van de zon... Het is maar tijdelijk... Men heeft er last van hier op aarde. Boven zal die zon hen niet meer steken.

Het kan het soms heel moeilijk zijn om je te moeten verdedigen omdat je collega's je opvattingen en je geloof niet begrijpen maar het is nog niets van wat wij lezen over hen die uit de grote verdrukking kwamen. We denken hierbij ook aan hen.. in landen als Noord Korea.. De Bijbel is levensgevaar voor het aardse lichaam.. Maar hun Bijbel is tegelijkertijd het wapen voor het EEUWIGE LEVENSGEVAAR.

Zij zullen leven!

Wanneer jij iets gaat herkennen of al herkent van het hongeren en dorsten maar ook van je levensbedreigende factoren, onthoud dan dit: Zij zullen niet meer hongeren en niet meer dorsten, ook zal de zon niet meer op hen vallen nog enige hitte.

Je zal veilig zijn onder de beschermende handen van de Vader.

Daar is de strijd voorbij, daar wacht de gloriekroon, daar vind de ware strijder rust en God zelf is zijn loon.

In vers 17 wordt duidelijk dat alle genoemde zegeningen te danken zijn aan de aanwezigheid van het Lam, de Heere Jezus Christus, Hij bevindt zich heel dicht bij de Heere God (in het midden van de troon). Het Lam zal zijn kudde leiden. Christus zal de gelovigen de weg wijzen naar levende bronnen van water. Dit water is een symbool van de levendmakende werking van de Heilige

Geest. Tenslotte mag Johannes nog bekend maken dat de Heere God elke traan zal wegwissen uit de ogen van de ZIJN KINDEREN in de hemel. Er zal voor verlost en in eeuwigheid geen pijn en verdriet meer zijn.

Op welke manier had jij levensgevaar?

Ruil jij je levensgevaar straks in voor Eeuwig Levensbehoud of was en/of is jouw levensgevaar het Eeuwig levensgevaar..

Wat word je een ontzettend mooie toekomst voorgespiegeld wanneer je kind mag zijn van God de Vader... Dan kun je zingen... Ik ben reizend naar die Stad.. Waar Christus het licht zal zijn...

Om eeuwig daar te zijn bij Hem, bevrijd van zorg en pijn.

Hoe kijken wij nu tegen dit gedeelte maar ook tegen deze inleiding aan?

Kijken we als een toeschouwer naar een schilderij? Of zien we dit als toekomstperspectief?

Zo hoog Zijn troon moog' boven d' aarde wezen,

Zo groot is ook voor allen, die Hem vrezen,

De gunst, waarmee Hij hen wil gadeslaan

## VRAGEN

---

1. Openbaring 7: 10 – *En zij riepen me grote stem zeggende: De zaligheid zij onze God, Die op de troon zit en het Lam.*  
Openbaring 7 : 14 - 14 – *En ik sprak tot hem: Heere, gij weet het. En hij zeide tot mij: Dezen zijn het, die uit de grote verdrukking komen; en **zij hebben hun lange klederen gewassen, en hebben hun lange klederen wit gemaakt in het bloed des Lams.***  
Hoe zou je bij elkaar willen brengen wat in vers 10 staat over de zaligheid als Gods werk en in vers 14 over de werkzaamheid van het geloof.
2. Kun jij in jou eigen leven in dit land, iets merken van verdrukking?
3. In het begin van de inleiding klonk: Wij moeten diezelfde heimwee krijgen.. wellicht kan het gedeelte van vanavond ons hierbij helpen.  
Hoe zou dit gedeelte ons kunnen helpen in het heimwee krijgen naar de eeuwigheid?
4. Palmtakken waren in de oudheid een overwinningsteken. Met deze takken word dus laten zien dat de grote schare overwinnaars geworden zijn.  
Wat heeft de schare overwonnen? En wat kunnen wij hieruit leren?
5. Aan het einde van de inleiding klonk de vraag: *Kijken we als een toeschouwer naar een schilderij? Of zien we dit als toekomstperspectief?*  
Hoe kijk jij tegen dit 'schilderij' aan en hoe kun je dit merken?